

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/505/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611203437
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3611203437.4

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky Bc. L. U., bytom A., C. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Milošom Chrenkom, advokátom v Trnave, Hlavná 23 proti odporcovi Mgr. M. U., bytom A., C. XXXX/X, t.č. bytom A. 4 - Y., C. XXXX/X, T. republika, zastúpeného JUDr. Ondrejom Matejkom, advokátom v Bratislave, Špitálska 25, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom Z. a W., nar. X.X.XXXX a I., nar. X.X.XXXX U., zastúpeným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 06. februára 2014, č.k. 3C/83/2011-217 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa splatnosti zročného výživného zmeňuje takto:

Zročné výživné na mal. Z. za obdobie od 03.01.2013 do 06.02.2014 vo výške 1.430 eur p o v o ľ u je odporcovi splácať v mesačných splátkach po 40 eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim od právoplatnosti tohto uznesenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Zročné výživné na mal. W. za obdobie od 03.01.2013 do 06.02.2014 vo výške 1.430 eur p o v o ľ u je odporcovi splácať v mesačných splátkach po 40 eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim od právoplatnosti tohto uznesenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Zročné výživné na mal. I. za obdobie od 03.01.2013 do 06.02.2014 vo výške 1.040 eur p o v o ľ u je odporcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim od právoplatnosti tohto uznesenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal otca prispievať na výživu maloletého Z. sumou 110,- eur mesačne, maloletej W. sumou 110,- eur mesačne a maloletej I. sumou 80,- eur mesačne, ktoré sumy je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode. Zročné výživné za čas od právoplatnosti rozsudku o rozvode, teda od 03.01.2013 do vyhlásenia rozsudku, teda do 06.02.2014 na maloletého Z. vo výške 1.430 eur, zročné výživné za to isté obdobie na mal. W. vo výške 1430 eur a zročné výživné za to isté obdobie na mal. I. vo výške 1.040 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur na každé z detí spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 27.11.2012 č.k. 3C/83/2011-104 tak, že manželstvo účastníkov rozviedol. Na čas po rozvode maloletého Z., maloletej W. a maloletej I. zveril do osobnej starostlivosti

matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého Z. sumou 110 eur mesačne, maloletej W. sumou 110 eur mesačne a maloletej I. sumou 80 eur mesačne vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode. Súd upravil styk otca s maloletými deťmi Z., W. a I. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každý nepárny víkend v roku od piatka od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý páry kalendárny rok počas Veľkonočných prázdnin od piatka od 18:00 hod. do pondelka do 18:00 hod., každý páry kalendárny rok počas Vianoc od 24.12. od 09:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas letných prázdnin v mesiaci júl od 01.07. od 09:00 hod. do 31.07. do 18:00 hod., každý páry kalendárny rok v mesiaci august od 01.08. od 09:00 hod. do 31.08. do 18:00 hod. Proti tomuto rozsudku, a to jeho výroku o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky, výroku o určení výživného a výroku o úprave styku, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací o odvolaní rozsudkom zo dňa 26.11.2013 č.k. 4Co/138/2013-151 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zverení mal. detí Z., W. a I. do osobnej starostlivosti navrhovateľky a vo výroku o úprave styku potvrdil. Vo výroku o určení povinnosti odporcu prispievať na výživu mal. detí Z., W. a I. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu v tejto časti na ďalšie konanie. Po zrušení vecí odvolacím súdom sa súd prvého stupňa zaoberal už len dôvodmi na posúdenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti na čas po rozvode manželstva a vec prejednal už len v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o vyživovacej povinnosti. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že maloleté deti bývajú v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá sa o ne osobne stará a zabezpečuje všetky ich potreby. Matka má príjem vo výške 330 eur mesačne (súd vychádzal z jej výpovede na pojednávaní, z výplatného lístku na č.l. 91 vyplýva, že má čistý príjem 325,68 eur). Z tohto príjmu platí výdavky na bývanie a potreby maloletých v sume približne 380 eur mesačne, pričom s výdavkami presahujúcimi jej príjmy jej pomáhajú rodičia. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že odporca pracoval u zamestnávateľa W. L. a.s., A. s priemerným čistým zárobkom v sume 25.191,70 Kč, od 01.06.2011 bol nezamestnaný, potom pracoval v G. v A. s čistým priemerným mesačným zárobkom 21.500 Kč. U zamestnávateľa W. L. a.s. skončil pracovný pomer dohodou, pričom z dohody dôvod skončenia pracovného pomeru nevyplýva. Z výpovede odporcu vyplýva, že pracovný pomer skončil z dôvodu zlých vzťahov s nadriadenými. Súd prvého stupňa vyhodnotil skončenie pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že je v objektívnych možnostiach odporcu dosahovať aj vyšší príjem, ako dosahuje v súčasnosti a že sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Súd teda pre účely určenia výživného vychádzal z jeho priemerného príjmu u zamestnávateľa W. L., a.s., kde dosahoval najvyššie príjmy z doterajších zamestnaní, a to z príjmu v sume 25.191,70 Kč (v súčasnosti 22 000 Kč). Súd teda dospel k záveru, že príjmy navrhovateľky sú 330 eur mesačne a odôvodnené výdavky na domácnosť a na maloleté deti sú 380 eur mesačne a príjmy, ktoré je schopný dosiahnuť odporca sú v sume 25 191,70 Kč mesačne (t.j. približne 915,23 eur pri kurze 27,525 CZK/EUR platnom v čase rozhodnutia súdu) a výdavky na nájomné má v sume 7 000 Kč (t.j. 254,31 eur) mesačne. Z tejto sumy odporcovi nič nebráni platiť výživné na maloleté deti sumou spolu 300 eur mesačne. Súd neprihliadal na splátky úveru odporcom (č.l. 188), pretože úver považuje za neprimerané majetkové riziko, ktoré nie je možné započítať pre účely určenia výživného na prospech odporcu ako osoby povinnej platením výživného (§ 75 ods.1 Zákona o rodine). Výživné v sume po 110 eur, resp. 80 eur mesačne podľa názoru súdu zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí. Len výdavky na stravu maloletých v škole, na ich ošatenie a zapatrenie predstavujú sumu 180 eur (obedy 56 eur, desiaty 30 eur, školská družina 4 eur, telefón 10 eur, internet 10 eur, oblečenie 50 eur, drogéria 20 eur). Okrem toho majú maloletí náklady na stravu mimo školského vyučovania, ako i na uspokojovanie svojich záujmov a koníčkov, na ktoré by ostávala suma 120 eur, ktorá je podľa názoru súdu primeraná, najmä vzhľadom k veku maloletých detí. Keďže súd určil výživné s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode (od 03.01.2013), časť výživného za obdobie od právoplatnosti rozsudku o rozvode do rozhodnutia súdu sa stala zročnou (splatnou). Zročné výživné na čas od právoplatnosti rozsudku o rozvode (od 03.01.2013) do vyhlásenia rozsudku (do 06.02.2014) je u maloletých Z. a W. v sume po 1.430,- eur (110 eur mesačne za 13 mesiacov) a u maloletej I. 1 040,- eur (80 eur za 13 mesiacov). Odporca je povinný zročné výživné zaplatiť v súlade s § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur u každého z maloletých detí s tým, že ak by nezaplatil čo i len jednu splátku riadne a včas, stratí výhodu splátok. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vzhľadom na výšku zročného výživného (spolu 3.900 eur) nie je v možnostiach odporcu zaplatiť zročné výživné naraz.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokom o splácaní nedoplatku na výživnom v mesačných splátkach po 10 eur na každé z detí, podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Rozhodnutie súdu prvého

stupňa považovala v tejto časti za nesprávne a odporujúce zákonu i súdnej praxi. Dôvodila, že pri súdom stanovenej výške nedoplatku takéto určenie splátok znamená, že odporca by nedoplatok mohol splácať počas obdobia 143 mesiacov, t.j. takmer 12 rokov (mal. Z. a W.), resp. 104 mesiacov, t.j. viac ako 8 rokov (mal. I.). Takéto rozhodnutie je v rozpore ako s doktrínou rodinného práva, tak i s ustálenou judikatúrou súdov. V zmysle ustálenej súdnej praxe súdov je potrebné nedoplatok na výživnom, ktorým mal povinný rodič prispievať na výživu svojich detí, splatiť v lehote najviac troch rokov. Teda je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o výške splátok, v ktorých umožní povinnému rodičovi jeho dlh splácať, určiť výšku týchto splátok tak, aby celý dlh bol zaplatený najneskôr do troch rokov. Rozhodnutie, ktorým prvostupňový súd umožnil otcovi detí svoj dlh voči nim splácať takmer 12 rokov, resp. viac ako 8 rokov, je tak v jasnom rozpore so súdnou praxou. Ďalej zdôraznila, že odporca na pojednávaní dňa 06.02.2014 výslovne uviedol, že od januára 2013, teda od právoplatnosti rozsudku o rozvode neplatil na bežné výživné žiadnu sumu, teda skutočnosť, že suma nedoplatkov na výživnom dosiahla pomerne vysoké sumy, je spôsobená výlučne vedomím konaním odporcu a preto samotná výška nedoplatku nemôže byť dôvodom na stanovenie dlhej doby splácania. Umožnenie splácania nedoplatku na výživnom po dobu takmer 12 rokov je tiež v priamom rozpore so záujmami mal. detí. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých častiach zmenil tak, že povolí odporcovi nedoplatok na výživnom splácať tak, aby bol nedoplatok splatený najneskôr do troch rokov (t.j. maximálne v 36 splátkach).

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že navrhovateľka v podanom odvolaní neuvádza žiadne ustanovenie zákona, ktorému by určenie výšky splátok zameškaného výživného odporovalo a neuvádza ani žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého by mali byť splátky výživného určené tak, ako požaduje navrhovateľka. Napadnuté rozhodnutie taktiež absentuje určenie súdneho rozhodnutia (judikátu) vydaného v podobnej veci, s ktorým by malo byť napadnuté rozhodnutie v rozpore. V tomto smere je odvolanie navrhovateľky nedostatočné a neurčité. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolanie navrhovateľky nespĺňa zákonné náležitosti pre kvalifikované odvolanie v zmysle § 205 ods. 1,2 O.s.p., preto žiadal, aby odvolací súd podané odvolanie odmietol. Zastával názor, že prvostupňový súd pri určení výšky splátok zameškaného výživného postupoval správne, keď zobral do úvahy schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného a určil tak výšku splátok korektne zodpovedajúc potrebám detí, ako aj jeho možnostiam. Poukázal na to, že navrhovateľka nenapáda výšku bežného výživného, preto nie sú namieste argumenty navrhovateľky o tom, že splátky výživného za predchádzajúce obdobie majú primárne slúžiť na uspokojovanie aktuálnych potrieb detí. Tvrdenia navrhovateľky, že je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o výške splátok určiť výšku týchto splátok tak, aby celý dlh bol zaplatený najneskôr do troch rokov, sú zavádzajúce a nemajú zákonnú oporu, nakoľko žiaden všeobecne záväzný právny predpis nedefinuje súdom povinnosť stanoviť výšku, resp. počet splátok zameškaného výživného tak, aby bolo splatené v rámci časového obdobia troch rokov. Súdy sú povinné stanoviť výšku splátok zameškaného výživného tak, aby doplatenie zameškaného výživného neohrozilo splácanie bežného výživného, ktoré je v danom aktuálnom čase nevyhnutne potrebné pre zabezpečovanie potrieb dieťaťa. Pri určení výšky splátok výživného za minulé obdobie je nevyhnutné, aby súd prioritne sledoval aktuálne potreby detí a prihliadol na schopnosti povinného rodiča splatiť výživné spolu so zameškaným výživným tak, aby bola zachovaná kontinuita uspokojovania potrieb detí. Zastával názor, že prvostupňový súd konal v najlepšom záujme uspokojovania potrieb mal. detí a určil výšku splátok výživného tak, aby mal. deťom zabezpečil reálnu možnosť vyplácania bežného výživného načas. Navýšenie výšky mesačných splátok zameškaného výživného by bolo pre neho likvidačné. Upozornil, že zvýšenie mesačných splátok zameškaného výživného na sumu, ktorú požaduje navrhovateľka, je navýšením až na štvornásobok výšky splátky určenej napadnutým rozhodnutím, čo považoval za absolútne neprimerané vo vzťahu k potrebám mal. detí a možnostiam a schopnostiam odporcu a nedostatočne odôvodnené. V prípade zvýšenia splátok bude nútený na účely vyplatenia výživného požiadať o navýšenie v súčasnosti spoločného úveru, kde je záložné právo zriadené na spoločný byt účastníkov konania, v ktorom býva navrhovateľka s deťmi. V konečnom dôsledku bude mať zvýšenie splátky výživného za následok ohrozenie bytovej situácie mal. detí.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že doporučuje prehodnotiť skutočnosti uvádzané v odvolaní a na základe toho rozhodnúť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu (t.j. v časti týkajúcej sa splatnosti zročného výživného) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a), § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné.

Predmetom konania v danej veci bol návrh navrhovateľky na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom Z., W. a I. na čas po rozvode manželstva. Okresný súd Partizánske rozsudkom zo dňa 27.11.2012, č.k. 3C/83/2011-104 manželstvo účastníkov rozviedol, mal. deti Z., W. a I. na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu mal. Z. sumou 110 eur mesačne, mal. W. sumou 110 eur mesačne a mal. I. sumou 80 eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Zároveň upravil styk otca s mal. deťmi spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Proti tomuto rozsudku, a to jeho výroku o zverení mal. detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky, výroku o určení výživného a výroku o úprave styku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 26.11.2013, č.k. 4Co/138/2013-151 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zverení mal. detí Z., W. a I. do osobnej starostlivosti navrhovateľky a vo výroku o úprave styku potvrdil. Vo výroku o určení povinnosti odporcu prispievať na výživu mal. detí napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie. Okresný súd Partizánske po vykonanom dokazovaní v zmysle intencií odvolacieho súdu rozhodol o vyživovacej povinnosti odporcu na mal. deti na čas po rozvode manželstva napadnutým rozsudkom zo dňa 06.02.2014, č.k. 3C/83/2011-217 tak, že zaviazal otca prispievať na výživu mal. Z. sumou 110 eur mesačne, mal. W. sumou 110 eur mesačne a mal. I. sumou 80 eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode. Zročné výživné za čas od právoplatnosti rozsudku o rozvode, teda od 03.01.2013 do vyhlásenia rozsudku, teda do 06.02.2014 na mal. Z. vo výške 1.430,- eur, za to isté obdobie na mal. W. vo výške 1.430 eur a zročné výživné za to isté obdobie na mal. I. vo výške 1.040 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- eur na každé z detí spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výšky mesačných splátok zročného výživného.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zásade platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť, je účastník, ktorému bola táto povinnosť uložená, povinný splniť ju do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, resp. môže tiež povoliť plnenie v splátkach. Pre takéto rozhodnutia však musia byť splnené určité podmienky. Bezdôvodným oddaľovaním vykonateľnosti stanovenej povinnosti totiž môže dôjsť k neprimeranému zásahu do práv oprávneného na plnenie, na ktoré mal právo už pred rozhodnutím súdu. Určiť dlhšiu lehotu, alebo povoliť splátky môže súd s prihliadnutím k okolnostiam daného prípadu, napríklad sociálnej a rodinnej situácii, zdravotnému stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a podobne, ale tiež s prihliadnutím k výške uloženej povinnosti a k záujmom oprávneného (toho, komu sa má plniť). Podľa zaužívanej súdnej praxe sú pre rozhodnutie súdu o umožnení povinnému uhradiť dlh v splátkach rozhodujúce také hľadiská ako povaha prejednávanej veci, priznaný nárok a osobné pomery účastníkov, pričom v súlade s jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je taký časový interval, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom povolil odporcovi zročné výživné na maloletého Z. vo výške 1.430,- eur, na mal. W. vo výške 1.430 eur a na mal. I. vo výške 1.040 eur splácať v mesačných splátkach po 10 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným. Pri takto stanovenej výške nedoplatku takéto určenie splátok znamená, že odporca by nedoplatok na mal. Z. a W. mohol splácať počas obdobia XXX mesiacov, t.j. takmer 12 rokov, resp. 104 mesiacov, t.j. viac ako 8 rokov na mal. I..

Odvolaací súd takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za nesprávne, v rozpore so záujmami mal. detí, ako i v rozpore s ustálenou judikatúrou súdov.

Z obsahu spisu vyplýva, že mal. deti Z. a W. sú vo veku 13 rokov, mal. I. má 10 rokov, pričom deti žijú s navrhovateľkou v A. od 15.10.2011. Navrhovateľka dosahuje príjem 330 eur mesačne, s deťmi žije sama. Odporca žije v prenajatom byte v A., pri rozhodovaní o výživnom súd prvého stupňa vychádzal z jeho priemerného mesačného zárobku 25.191,70 Kč, t.j. približne 915,23 eur. Celkový dlh odporcu na zročnom výživnom za obdobie od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, t.j. od 03.01.2013 do vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa, teda do 06.02.2014 na všetky tri deti predstavuje spolu sumu 3.900 eur. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že odporca si po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva (03.01.2013) neplnil svoju vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že výrok rozsudku o výživnom bol predbežne vykonateľný, pričom plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že suma nedoplatkov na výživnom (3.900 eur) je spôsobená výlučne nezodpovedným konaním odporcu, ktorý si neplnil riadne svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a preto určenie výšky splátok zameškaného výživného nemôže byť na ujmu mal. detí a v rozpore s ich záujmami. Za takejto situácie vzhľadom k výške zročného výživného, zárobkové pomery odporcu, ako aj s prihliadnutím na záujmy mal. detí, odvolací súd určil, že odporca je povinný zročné výživné za čas od právoplatnosti rozsudku o rozvode, teda od 03.01.2013 do vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa, teda do 06.02.2014 na mal. Z. vo výške 1.430 eur splácať v mesačných splátkach po 40 eur spolu s bežným výživným, zročné výživné na mal. W. za to isté obdobie vo výške 1.430 eur je povinný splácať v mesačných splátkach po 40 eur spolu s bežným výživným a zročné výživné za to isté obdobie na mal. I. vo výške 1.040 eur je povinný splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Na základe takéhoto rozhodnutia odvolacieho súdu odporca splatí zročné výživné vo forme splátok najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, čo je v súlade s ustálenými pravidlami rozhodovacej praxe súdov.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa splatnosti zročného výživného podľa § 220 O.s.p. zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné